

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE, DE
LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE
L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS
SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES
NATIONALES, DES CLASSES
MOYENNES ET DE
L'AGRICULTURE

du

MERCREDI 19 FÉVRIER 2014

Après-midi

COMMISSIE VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET
WETENSCHAPSBELEID, HET
ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN
CULTURELE INSTELLINGEN, DE
MIDDENSTAND EN DE
LANDBOUW

van

WOENSDAG 19 FEBRUARI 2014

Namiddag

De vergadering wordt geopend om 14.32 uur en voorgezeten door mevrouw Cathy Coudyser.
La séance est ouverte à 14.32 heures et présidée par Mme Cathy Coudyser.

01 **Vraag van de heer Karel Uyttersprot aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de minimale garantietermijn voor de professionele aankoop van consumptiegoederen" (nr. 21734)**

01 **Question de M. Karel Uyttersprot au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le délai de garantie minimal pour l'achat à des fins professionnelles de biens de consommation" (n° 21734)**

01.01 **Karel Uyttersprot (N-VA):** Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de wet van 1 september 2004 betreffende de bescherming van de consumenten voorziet, bij de verkoop van een product door een professionele verkoper, in een wettelijke garantieplicht. Volgens deze wet is de eindverkoper aansprakelijk voor elk gebrek aan overeenstemming dat bestaat bij de levering van de goederen en dat zich zou manifesteren binnen een termijn van twee jaar.

Ook Europa legt een termijn van twee jaar op als de consument een privépersoon is die koopt bij een professionele verkoper. Hier wordt evenwel een onderscheid gemaakt tussen een defect in de eerste zes maanden na aankoop en na zes maanden na aankoop.

Voor rechtspersonen is de termijn slechts een jaar. Kleine zelfstandigen die zich consumptiegoederen zoals een mobiel telefoontoestel aanschaffen, met een btw-nummer van het bedrijf, worden conform de Europese regelgeving aanzien als professionele aankopers. In dat geval bestaat slechts een garantie van een jaar.

Is het verschil in behandeling van een consument te verantwoorden naargelang hij een rechtspersoon of een privépersoon is?

Zou het niet eenvoudiger zijn om de garantietermijn naar twee jaar op te trekken en tot een coherente wetgeving te komen?

In hoeverre slaagt de eindverkoper erin om deze garantietermijn in de praktijk te huldigen? Als de producent van het consumptiegoed zich buiten de Europese Unie bevindt, is de minimale garantietermijn dan afdwingbaar?

01.02 **Minister Johan Vande Lanotte:** Mevrouw de voorzitter, volgens de wet bestaat het onderscheid in beschermingsniveau niet zozeer tussen natuurlijke personen en rechtspersonen, maar tussen consumenten

en niet-consumenten. Dat is niet alleen zo in de garantiewet van 2004 maar ook in de wet op de marktpraktijken. Niet onbelangrijk in dezen is dat dit ook in de Europese richtlijnen het geval is. De garantierichtlijn maakt ook dat onderscheid.

Men gaat ervan uit dat de positie van een gemiddelde consument ten aanzien van een ondernemer zwakker is dan deze van een andere onderneming, met andere woorden dat een onderneming eigenlijk sterker staat ten opzichte van een andere onderneming. Dat verklaart trouwens het onderscheid waardoor men het niet discriminatoir acht, maar tot op heden is dat niet al te zwaar ter discussie gesteld.

Ik wil wel benadrukken dat niet iedere natuurlijke persoon een consument is. Wanneer de natuurlijke persoon een economische activiteit uitvoert en in het kader daarvan iets verwerft, zal hij niet als een natuurlijke persoon behandeld worden. Het onderscheid wordt bepaald door de vraag of het gaat om een economische activiteit dan wel om een private consumptie. Een zelfstandige die geen vennootschap is, zal dus niet beschouwd worden als een consument, maar als een economische actor wanneer hij koopt. De vraag is of de aankoop beroepsmatig gebeurt of niet. Men kan daarover discussiëren. Het is het klassieke onderscheid dat al heel lang meegaat en dat ook in de garantierichtlijn van 25 mei 1999 is aangehouden door de Europese Unie.

De richtlijn bepaalt ook dat de ondernemer die handelt met de consument, de eindverkoper, verantwoordelijk is voor elk gebrek aan overeenstemming van het consumptiegoed. Wanneer iemand iets koopt uit China, India of waar dan ook, blijft de eindverkoper dus verantwoordelijk. Tegenover hem kan de consument die verantwoordelijkheid afdwingen. De consument zal zich dus nooit moeten richten tot de Chinese of Indische producent, maar wel tot de eindverkoper die hiervoor alle financiële lasten draagt. Wanneer een goed dus niet in orde is met de garantie, zal de consument dit kunnen verhalen op de eindverkoper. Die eindverkoper zal de fout niet kunnen afschuiven op de producent en de consument vertellen dat hij zich tot de producent moet wenden. Hij blijft volledig verantwoordelijk. Het is dus wel afdwingbaar.

01.03 Karel Uyttersprot (N-VA): Mijnheer de minister, mij lijkt het enigszins onlogisch dat een bakker niet van twee jaar garantie geniet, terwijl dat voor u en voor mij wel het geval is. Meer uniformiteit zou misschien eenvoudiger zijn, niet alleen op administratief vlak, en zou bovendien duidelijkheid scheppen, zowel voor de consument als voor de handelaar.

Ik stel deze vraag naar aanleiding van een concreet voorval, waarbij een kennis van mij van het kastje naar de muur werd gestuurd met zijn mobiel telefoontoestel dat na dertien maanden stuk was, maar waarvoor de verantwoordelijkheid afgewezen werd.

01.04 Minister Johan Vande Lanotte: Is die persoon een consument?

01.05 Karel Uyttersprot (N-VA): Die persoon is een zelfstandige.

01.06 Minister Johan Vande Lanotte: Dan geniet hij inderdaad niet van de garantie van twee jaar, vermits er in de garantierichtlijn een onderscheid wordt gemaakt.

01.07 Karel Uyttersprot (N-VA): Zou het niet aangewezen zijn om die gelijk te schakelen?

01.08 Minister Johan Vande Lanotte: Vanuit een traditionele opvatting wordt dat niet gedaan. De opvatting is dat er voor de consument, voor B2C, veel regels moeten zijn, terwijl men voor B2B, ook in het kader van het vrij verkeer van goederen, zo weinig mogelijk regels wil. Het is geen toeval dat Europa dat niet regelt, omdat de stelling is dat voor B2B de concurrentie speelt. Daarvoor bestaat zelfs een grote huiverachtigheid.

U zegt namelijk dat het om een mobiel telefoontoestel gaat. Een van de grote kritieken op ons systeem op dit moment luidt dat er niet genoeg concurrentie is in de B2B-sector van de mobilofonie, het internet en dergelijke. Volgens mij klopt dat. Welnu, het is erg moeilijk om van de Europese Unie de toelating te krijgen om daaraan te werken. Als het erom gaat de consument te beschermen voor B2C, is dat oké, maar voor B2B speelt de concurrentie en daarin komt de overheid niet tussen. Wij moeten dus eigenlijk een deelstudie maken als wij willen aangeven dat er een probleem is, en een toelating krijgen om daarin wijzigingen te mogen aanbrengen. Daar staat men zeer huiverachtig tegenover.

Heel de liberalisering is gebouwd op de idee dat er voor de consumenten een aantal regels bestaan, maar

dat voor B2B zuiver de concurrentie speelt en men weinig tussenbeide komt. Of dat de beste regel is, is twijfelachtig, want soms ontstaan er exegetische discussies over. In die opvatting ligt wel de basis van dat onderscheid en dat zit heel diepgeworteld.

01.09 Karel Uyttersprot (N-VA): Dank u, mijnheer de minister.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Voorzitter: Karel Uyttersprot.

Président: Karel Uyttersprot.

02 Vraag van mevrouw Cathy Coudyser aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de billijke vergoeding bij mededelingen op een openbare plaats" (nr. 21740)

02 Question de Mme Cathy Coudyser au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la rémunération équitable lors de communications dans un lieu public" (n° 21740)

02.01 Cathy Coudyser (N-VA): Mijnheer de minister, het huidige artikel 41 van de auteurswet stelt dat de uitvoerende kunstenaar en de producent zich niet kunnen verzetten tegen de mededeling van hun prestatie op een openbare plaats. Deze beperking van de exclusieve rechten van de uitvoerende kunstenaars en de producenten heeft als tegenprestatie de betaling van een billijke vergoeding.

Volgens de tekst op bladzijde 17 van het advies van 13 september 2013 van de Raad voor de Intellectuele Eigendom wordt het toepassingsgebied van de billijke vergoeding voortaan uitgebreid tot elke openbare uitvoering, en dus niet langer louter bij mededeling op een openbare plaats. Dat is toch een duidelijk verschil. Het gaat hier om een belangrijke wetswijziging die de facto het einde zou betekenen van de zogenaamde UNISONO-regeling.

Die regeling kwam in 2009 tot stand via een akkoord tussen de ondernemersorganisaties en de beheersvennootschappen en telt op dit moment ruim 12 000 contractanten. Door de voorliggende wetswijziging komen deze contracten op de helling te staan. De onmiddellijke afschaffing ervan zou niet alleen een grote administratieve rompslomp maar ook een adering voor de producenten veroorzaken.

Mijnheer de minister, ik kom tot mijn vragen.

Ten eerste, is het correct dat het begrip "de mededeling op een openbare plaats" in het wetsontwerp dat wij volgende week in de commissie zullen bespreken, gewijzigd wordt in "elke openbare uitvoering"? Zo ja, hebt u over deze wijziging overleg gepleegd met de FOD Economie, die als mediator optrad bij het afsluiten van de UNISONO-regeling? Hebt u ook overleg gepleegd met de betrokken ondernemersorganisaties en met de erkende beheersvennootschappen over de impact van deze wijziging op de voormelde contracten?

Ten tweede, uitgerekend uw voorbereidingen voor dit wetsontwerp bevatten duidelijk de intentie een eengemaakte factuur alsook een uniek loket te realiseren? Met deze ene wetswijziging haalt u echter 12 000 contracten onderuit. Bovendien beperkt u op dit punt de exclusieve rechten van de kunstenaars en de producenten. Hoe vallen deze, op het eerste gezicht, paradoxale vaststellingen te verzoenen met de door u opgeworpen argumentatie dat u administratieve eenvoud wil bewerkstelligen en dat u de positie van de zwakkere rechthebbenden wil verbeteren?

Ten derde, plant u een overgangsregeling om rechtsonzekerheid voor de bestaande contracten te vermijden?

Ten vierde, volgens het advies van de Raad voor de Intellectuele Eigendom plant u tevens een dienst Regulering, evenwel naast de bestaande controledienst voor de beheersvennootschappen. Is het niet kostenefficiënter de dienst Regulering en de controledienst te fusioneren?

02.02 Minister Johan Vande Lanotte: Wat de wijziging van de tekst betreft, is het inderdaad de bedoeling om het regime van de billijke vergoeding dat momenteel in artikel 41 van het auteursrecht is vastgelegd, te

voorzien voor elke openbare uitvoering en niet langer voor een mededeling op een openbare plaats. Dat komt hier binnenkort in de commissie aan bod.

De reden voor deze wijziging is dat we de paradox weg willen werken die erin bestaat dat volgens sommigen op basis van de huidige wet een beperkt gebruik van muziek op een niet-openbare plaats, bijvoorbeeld het gebruik van een radio in een bedrijf met twee of drie werknemers, kan worden beschouwd als een openbare uitvoering, terwijl situaties waarin de muziek zelf een hoofdrol speelt, bijvoorbeeld een radio die speelt in een horecazaak, daar niet onder zouden vallen. Dat heeft een zeer onaangename situatie teweeggebracht, met onder andere discussies over de vraag of een radio die speelt in de wachtkamer van een tandarts al dan niet onder UNISONO valt, en of de radio in de praktijkkamer er al dan niet onder valt. Ik kan mij eigenlijk niet voorstellen dat men bij de tandarts naar de radio zou luisteren terwijl hij aan uw tanden morrelt. We hebben hier echter grote juridische discussies over gehad. De vraag is of diegene die daar in de wachtzaal komt, verplicht is om te luisteren of niet. Dat is echt pietluttig gedoe op het einde. Wie moet er nu betalen en wie niet? Dat is continu een conflict geweest.

Na een analyse van de FOD hebben we op voorstel van de dienst Auteursrechten van de FOD beslist om de term "openbare uitvoering" te vervangen door "mededeling op een openbare plaats". Dat valt dan onder de billijke vergoeding, terwijl de rest valt onder het exclusief recht, dus de auteursrechten. De billijke vergoeding betekent dat een auteur niet kan zeggen dat het materiaal niet mag worden gebruikt maar dat men wel moet betalen. Voor de rest geldt dan het auteursrecht. In die gevallen kan een auteur zeggen dat het materiaal niet mag worden gebruikt. Dat is het verschil.

Dat is geanalyseerd. Binnen de Raad voor de Intellectuele Eigendom heeft de vertegenwoordiger van een bedrijfsorganisatie aangegeven dat een uniek loket voor hen het belangrijkste is. Er was geen uitspraak over de UNISONO-regeling, want die werd ook binnen de bedrijfsorganisaties nogal sterk bediscussieerd. Wie valt hier onder en wie niet? Ik heb het voorbeeld van de tandarts gegeven.

De beheersvennootschap van uitvoerende kunstenaars heeft gezegd dat het een verbetering is. De producenten hebben aangegeven dat ze dit eigenlijk niet goed vinden. Dat is natuurlijk het eeuwige debat, wie betaalt wat. We hebben hier gekozen voor een, naar mijn mening, wat correctere definitie, namelijk "mededeling op een openbare plaats" in plaats van "openbare uitvoering", omdat dit laatste te veel kritiek en discussies veroorzaakte. Wat u zegt over de contracten is juist, maar er waren ook massaal veel betwistingen inzake UNISONO.

We hebben een uniek loket waardoor we er eigenlijk voor zorgen dat bijvoorbeeld horecazaken geen twee facturen meer krijgen, voor naburige rechten en voor auteursrechten.

Auteursrechten komen toe aan zij die het stuk hebben gemaakt en de naburige rechten zijn voor de uitvoerders. Laat me dit even heel concreet maken. Als iemand een muziekstuk schrijft, moet die persoon via auteursrechten daarvoor betaald worden, terwijl de persoon die het zingt via de naburige rechten wordt betaald. Vroeger kreeg men daarvoor dan ook twee facturen. Dit was echter totaal onbegrijpelijk. Wij hebben dit op deze manier kunnen oplossen.

De uitvoerende kunstenaars zijn op dit moment geen partij bij het UNISONO-akkoord, terwijl ze volgens het systeem van de billijke vergoeding ongeveer de helft zouden moeten krijgen. Ik meen dat wij op dat vlak naar een betere situatie evolueren. Het een is trouwens niet tegenstrijdig aan het ander. De vraag is vanaf waar de exclusieve rechten beginnen en vanaf waar de auteursrechten. Op deze manier lossen wij dit op. Wij hopen dat hiermee wat discussies worden beslecht. Het unieke karakter betekent dat een horecazaak slechts een factuur zal krijgen voor auteurs en uitvoerders.

Moet er in een overgangperiode worden voorzien? Er wordt bepaald dat de Koning bij het nemen van de uitvoeringsmaatregelen rekening houdt met de bestaande praktijken. Wij zullen daar dan ook pragmatisch mee moeten omspringen.

De dienst Regulering en de controledienst vervullen twee verschillende functies. De dienst Controle van de beheersvennootschappen ziet na of de wet wordt nageleefd. De beheersvennootschappen worden door deze dienst gecontroleerd op hun wettelijkheid en dergelijke meer. De dienst Regulering is een instantie die van alle actoren informatie krijgt, die nagaat of alles op een billijke manier en op niet-discriminatoire wijze gebeurt.

Waarom werden deze diensten opgericht? Het gaat hierbij niet over de wettelijkheid. Wij hebben echter vastgesteld dat er zo veel actoren zijn waardoor niemand nog op de hoogte is van de overeenkomsten. Als men tv kijkt, kan niemand nog zeggen waarvoor de betaalde auteursrechten juist dienen. De dienst Regulering moet met alle actoren kunnen praten en kunnen nagaan of alles op een correcte en niet-discriminatoire manier gebeurt. De dienst kan ook bemiddelen en kan proberen om conflicten buitengerechtelijk af te handelen.

Volgens mij betreft het hier twee verschillende functies. Dat is ook de reden waarom wij twee diensten hebben opgericht. Ik wil er ook op wijzen dat ons systeem binnen de Europese Unie model heeft gestaan voor de ontwerprichtlijn waarin de opening wordt gemaakt voor een regulerende dienst. Iedereen zit immers met hetzelfde probleem van gebrek aan transparantie waardoor niemand weet waarvoor men betaalt. Wij hebben dit willen oplossen. Bovendien hebben wij ook te maken met heel veel langdurige rechtsprocedures die wij hiermee ook willen vermijden.

Voorzitter: Peter Logghe.

Président: Peter Logghe.

02.03 Cathy Coudyser (N-VA): Mijnheer de minister, ik begrijp dat er discussie bestaat over openbare plaatsen, zoals wachtkamers van tandartsen en dokters.

Heb ik het goed begrepen dat UNIZO er voorstander van is?

02.04 Minister Johan Vande Lanotte: UNIZO houdt zich een beetje op de vlakte, als ik het goed heb begrepen. Zij verdedigen immers heel veel mensen, in dit geval aan de twee kanten.

02.05 Cathy Coudyser (N-VA): Ook de wat kleinere bedrijven...

02.06 Minister Johan Vande Lanotte: Ja, maar vele auteurs en dergelijke zijn ook kleine bedrijven.

Ik kan het navragen, maar ik heb de indruk dat UNIZO zich een beetje op de vlakte houdt omdat in dit geval heel veel verschillende kleine bedrijven verschillende belangen hebben. Ik zal het echter nog eens navragen.

02.07 Cathy Coudyser (N-VA): Dan wil ik ook nog even terugkomen op de overgangsmaatregelen. Het is heel belangrijk om die wettelijk vast te leggen, anders creëren wij chaos en rechtsonzekerheid. Dat moeten wij te allen tijde vermijden.

02.08 Minister Johan Vande Lanotte: Ik heb het begrepen.

02.09 Cathy Coudyser (N-VA): Als het mogelijk is, moeten wij dat wettelijk verankeren.

02.10 Minister Johan Vande Lanotte: Veel bestaande contracten zullen echter blijven gelden. Zij vallen ook onder de nieuwe toepassing. Alleen de betwistingen zullen voor wat discussie zorgen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Vraag van mevrouw Cathy Coudyser aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de wettelijke vereisten waar collectieve beheersvennootschappen dienen aan te voldoen" (nr. 21741)

03 Question de Mme Cathy Coudyser au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "les exigences légales auxquelles doivent répondre les sociétés de gestion collective" (n° 21741)

03.01 Cathy Coudyser (N-VA): Mijnheer de minister, indien een nieuwe wetwijziging van het auteursrecht wordt ingevoerd, zou de rode draad moeten zijn dat elke rechtenmaatschappij of beheersvennootschap op basis van het reële verbruik dient te innen en uit te keren. Bovendien moet wat geïnd wordt, zo efficiënt en goedkoop mogelijk in kosten worden uitgekeerd. Transparantie en maatschappelijke verantwoording zijn bij

het goed verloop van die financiële stromen sleutelbegrippen.

Ik stel vast dat SABAM de afgelopen periode op dat vlak reeds een weg heeft afgelegd. Het is immers evident dat een vennootschap per definitie niet kan innen voor niet-aangesloten leden, ook in de toekomst.

Het is evenwel een bezorgdheid dat door de nakende verplichte collectivisering van het recht op een billijke vergoeding de erkende beheersvennootschappen te veel eenzijdige macht zullen verwerven, wat bijvoorbeeld nefaste gevolgen zou hebben voor toekomstige investeringen in binnenlandse producties en prestaties.

Bovendien blijft uw wetsontwerp uitgaan van legale monopolies, wat steeds voor intransparantie en inefficiëntie zorgt in een dynamische en hoogtechnologise omgeving als de intellectuele eigendom. U levert daarvoor als minister een vergunning af. Overeenkomstig de auteurswet beschikt u evenwel over de mogelijkheid om die in te trekken.

Mijnheer de minister, in het advies van de Raad voor de Intellectuele Eigendom van 13 september 2013, zoals gepubliceerd op de website van de FOD Economie, staat op pagina 25 dat het wetsontwerp voorziet in een plafonnering van de werkingskosten van de collectieve beheersvennootschappen tot 15 % van de totale beschikbare middelen. Elk vennootschap kan hiervan echter gemotiveerd afwijken volgens dezelfde wetswijziging.

Waarom koppelt u het naleven van de norm echter niet aan het al dan niet behouden van de vergunning, die door u wordt afgeleverd?

U voorziet in een plafond voor de werkingskosten van de beheersvennootschappen, maar inzake de representativiteit en efficiëntie in de uitkering van de geïnde rechten is er nog steeds geen stok achter de deur. Waarom voorziet u niet in dezelfde minimumnorm van 15 % voor de verdeling van de geïnde bedragen door de wettelijk erkende vennootschappen?

Sommige beheersvennootschappen in België zouden die norm vooralsnog niet halen.

Welke grendels bouwt de nieuwe wetgeving in om een waterval aan eenzijdige claims te vermijden van erkende beheersvennootschappen die desgevallend geen rekening houden met de economische en maatschappelijke realiteit van de binnenlandse markt? Immers, zonder producties is er geen werkgelegenheid en zijn er dus ook geen rechten te verdelen onder de auteurs en de uitvoerende kunstenaars.

Is er voor de regulator bijgevolg geen grotere taak weggelegd om veeleer de contractuele vrijheid te bewaken dan het eigenhandig reguleren van de tarieven, teneinde ze billijk te maken?

03.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw Coudyser, de norm van 15 % wordt aangehouden met de bedoeling om kostenefficiënt te werken. Dat is geen simpele norm. Op het moment ligt dat percentage bij de meeste maatschappijen hoger, het is dus een beperking. Er zijn misschien wel sectoren met heel veel debiteuren en lagere geïnde bedragen, waarvoor men dat percentage wel kan motiveren. Daarom voorzien wij in een mogelijkheid tot afwijking.

Die afwijking moet wel worden toegestaan. Dat betekent dat men in overtreding is als men geen afwijkingstoestemming heeft gekregen en de norm overschrijdt. De intrekking van de vergunning is de zwaarste sanctie, waarbij er eerst een waarschuwing wordt gegeven aan de betrokken beheersvennootschap, die tijd krijgt om de situatie recht te zetten. De intrekking van de vergunning is dus geen automatisme. Wij houden immers rekening met de bestaande situatie. Trouwens, de zwaarste sanctie automatisch opleggen is niet de beste werkwijze.

Ik begrijp uw volgende vraag niet goed. U wekt de indruk alsof men die 15 % moet uitdelen. Op dit moment moet 100 % van de geïnde vergoedingen in principe uitgekeerd worden binnen 24 maanden. Als men de vergoedingen niet kan toewijzen, moet men ze aan dezelfde groep geven. Zo vermijdt men situaties zoals in het verleden, waarbij men de vergoedingen die men niet kon uitdelen voor zichzelf hield. Dat zal met de nieuwe wet niet meer mogelijk zijn, door het gebruik van een andere definitie. De geïnde bedragen moeten naar de artiesten zelf gaan, ook al heeft men ze niet allemaal kunnen identificeren. Misschien vallen sommige artiesten uit de boot, maar dan komen de geïnde bedragen alleszins andere artiesten ten goede.

Ik kom aan de representativiteit, het verplichte collectief beheer. Dat verplicht beheer is ook voor een deel Europeesrechtelijk geregeld, bijvoorbeeld als het gaat over de thuishoopie, de reprografievergoeding en de billijke vergoeding. Aangezien het hier dwanglicenties of verplichte licenties betreft, moet iemand de vergoedingen ter zake per definitie innen.

U had ook een vraag over de regulator. Het ontwerp is gewijzigd ten opzichte van het voorontwerp. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat de regulator zelf de tarieven die hij billijk vond, zou vastleggen, na overleg en na het doorlopen van een bepaalde procedure.

Nu kan hij daarover een advies geven. Als de regulator vindt dat de tarieven discriminatoir of onbillijk zijn, dan kan hij naar de rechter stappen. In het definitief ontwerp is het niet meer de regulator die erover beslist, wel de beheersvennootschap zelf en, zo nodig, de rechter, maar die kan dat nu ook al. Wij hebben het voorontwerp aangepast, onder andere na een discussie met de beheersvennootschappen en artiesten die ik zelf ontvangen heb. Zij gingen er niet mee akkoord. Daarom hebben wij het aangepast.

03.03 Cathy Coudyser (N-VA): Mijnheer de minister, ik kijk uit naar de nieuwe versie. Zal die de komende week nog ter beschikking zijn?

03.04 Minister Johan Vande Lanotte: De tekst is afgelopen vrijdag door de Ministerraad goedgekeurd en moet nu ongeveer bij u liggen. Het is opnieuw een groot ontwerp, dat er weer snel doorgeduwd zal moeten worden. Als ik mij niet vergis, zullen wij volgende week al de inleiding erop geven.

03.05 Cathy Coudyser (N-VA): Dat heb ik gisteren gehoord.

03.06 Minister Johan Vande Lanotte: Het ontwerp is ingediend.

03.07 Cathy Coudyser (N-VA): Ik hoor dat er toch nog wel wat wijzigingen zijn aangebracht. Het lijkt mij dan ook goed om snel de tekst ter beschikking te hebben.

03.08 Minister Johan Vande Lanotte: U hebt de hele krokusvakantie om het te lezen. De inleiding krijgt u ervoor. Dat is een fantastisch vooruitzicht. Ik raad het u nochtans ten zeerste af. Die wet is een echte verschrikking. (...)

03.09 Cathy Coudyser (N-VA): Ik ben benieuwd.

*Voorzitter: Muriel Gerkens.
Présidente: Muriel Gerkens.*

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Vraag van de heer Peter Logghe aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de KB's voor Twin Peaks II" (nr. 21911)

04 Question de M. Peter Logghe au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "les arrêtés royaux relatifs à Twin Peaks II" (n° 21911)

04.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, deze vraag werd ingediend vooraleer wij het ontwerp verzekeringsrecht hadden gekregen.

De datum van de inwerkingtreding van het project Twin Peaks II, de invoering dus van de MiFID-regels in de verzekeringssector, komt steeds dichterbij, op 30 april 2014.

U weet dat de verzekeringssector in het verleden al bezwaren had geuit over de haalbaarheid van deze datum voor de sector. Er is echter meer. Het is ook nog steeds wachten op de koninklijke besluiten, een circulaire of reglement met de concrete regels waaraan verzekeringsmaatschappijen en tussenpersonen zich in de toekomst zullen moeten houden.

De tijd dringt, zowel op het vlak van informatie en informatieverbreiding, als op het vlak van de opleiding. U weet dat duizenden mensen moeten worden geïnformeerd en opgeleid.

Ik heb maar één grote vraag voor u. Waar blijven de koninklijke besluiten die de invoering van de MiFID-regels in de verzekeringssector concretiseren en uitwerken? Wanneer mogen wij die verwachten?

Blijft u bij uw mening dat de sector voldoende tijd zal hebben om zich aan te passen als de koninklijke besluiten in de loop van de maand februari zouden kunnen worden gepubliceerd? Het gaat immers om een sector met ongeveer 50 000 werknemers. Denkt u dat de informatieverbreiding en de opleiding op een degelijke manier kunnen gebeuren?

Als de termijn niet kan worden gehaald, wordt de inwerkingtreding van het project Twin Peaks II dan uitgesteld? Wat zult u doen?

04.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer Logghe, de MiFID-regels zouden inderdaad eerst op 1 januari worden ingevoerd. Dat werd uitgesteld tot 30 april.

Men heeft toch al extra tijd gekregen. Men weet het nu ongeveer tien maanden. Misschien heeft men gedacht dat de invoering later zou komen of dat de regels niet meer in werking zouden treden. Men wist toch al een hele tijd wat eraan kwam.

Het blijft de bedoeling de koninklijke besluiten in februari te publiceren. De adviezen over drie ontwerpen die wij hadden ingediend, werden ondertussen uitgebracht. De drie ontwerpen van koninklijk besluit zijn aangepast en worden nu door mezelf – dat is reeds gebeurd – en door collega Geens – ze liggen nu bij hem – ondertekend. Daarna gaan ze naar de Koning ter ondertekening en ten slotte volgt de publicatie in het *Belgisch Staatsblad* in februari.

Ondertussen heeft de FSMA al veel overleg gehad met de sector en heeft ze opleidingen verzorgd. De opleiders van de verzekeringssector werden daarbij opgeleid en zij zullen het aan de anderen uitleggen. Aan de inhoud moet men niet meer twijfelen, die werd doorgegeven.

Dan is er de vereiste inzake beroepskennis. Dat is een overgangsregeling van een jaar, waarbij de erkende opleidingscentra de eerste cursussen op 1 mei 2014 zouden organiseren. Dat betreft de beroepskennis voor de mensen die verzekeringen verkopen. Daarvoor hebben wij normaal gezien tijd genoeg.

De tijd is wel wat kort. Het probleem lijkt mij niet dat ze niet weten wat er gaat gebeuren, dat is wel voldoende bekend. Het enige probleem is de implementatie ervan via de informatica en het uitleggen van de materie aan het grote aantal agenten. Dat vergt tijd, maar wanneer wij het ook zouden doen, de tijd zal altijd te nipt zijn. Men begint ook wat laat. Wij hebben in juli 2013 verwittigd. Wij hebben dit goedgekeurd in januari. Toen heeft men gezegd dat men drie of vier maanden extra wil krijgen. Het zal altijd wat te laat zijn, omdat men zich richt op de einddatum en dat is niet zo goed.

De FSMA heeft wel gezegd dat men de eerste maanden nog vooral aandacht zal besteden aan de opleiding en veel minder aan controles. Dat heeft de FSMA heel duidelijk gezegd, want men ziet ook wel in dat er een aanpassingsgegeven is. Ook daar geldt: zouden wij het over drie maanden doen, het zou juist hetzelfde zijn.

04.03 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de minister, bedankt voor uw antwoord. Ik ben gedeeltelijk gerustgesteld nu ik hoor dat er voldoende wordt overlegd. Wat mij betreft is het belangrijkste bij het invoeren en laten toepassen van dergelijke regels dat alle partijen mee kunnen. Het heeft geen zin iets in te voeren als zou blijken dat deze of gene partij niet mee kan omwille van deze of gene obstakels. Ik zal in elk geval mijn oor daar te luisteren leggen.

Ik hoop dat die KB's zo snel mogelijk in orde komen. Als daar nog verrassingen in zouden staan, wat ik niet denk, moet men in elk geval wat de opleiding en de beroepskennis betreft nog vanuit de verzekeringssector kunnen reageren en corrigeren. Ik kan mij evenwel niet indenken dat dit nodig zou zijn.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 **Vraag van de heer Peter Logghe aan de vice-eersteminister en minister van Economie,**

Consumenten en Noordzee over "de aankoop van woningen" (nr. 21914)

05 Question de M. Peter Logghe au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "l'achat d'habitations" (n° 21914)

05.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, oorspronkelijk was dit het onderwerp van een schriftelijke vraag die ik in oktober 2012 heb ingediend en waarop ik tot op heden nog geen antwoord heb gekregen. Ik ben dus tot mijn spijt gedwongen u de vraag mondeling te stellen.

Het Kenniscentrum heeft een onderzoek gepubliceerd over het belang van een huis op de website iliv.be. Ik had daar eerlijk gezegd nog nooit van gehoord. Uit die studie blijkt dat 8 op 10 huurders noodgedwongen blijven huren omdat zij zich geen eigen huis kunnen veroorloven, terwijl de vorige generaties de eigendom van een huis beschouwen als een financiële stok achter de deur voor wanneer zij de pensioenleeftijd bereiken en het karig pensioen onvoldoende blijkt om de kosten te dragen. Daarvoor moeten steeds meer jongeren nu echter passen.

Ik vind dat een alarmerende ontwikkeling. Uit andere studies blijkt immers dat eigenaars van een woning door de band gelukkiger menen te zijn dan huurders en iets positiever tegen het leven aankijken.

Mijnheer de minister, ik heb enkele korte vragen voor u.

Hoeveel particulieren kopen jaarlijks een woning? Hebt u ter zake cijfergegevens van 2009 tot vandaag? Hebt u zicht op de leeftijd van kopers in de loop van de betrokken jaren? Dit zijn eigenlijk schriftelijke vragen, die wat mij betreft gerust schriftelijk mogen beantwoord worden.

Hebt u zicht op de evolutie van de gemiddelde aankoopprijs van een particuliere woning in de betrokken jaren? Kunt u mij meedelen wat het gemiddeld ontleende bedrag is voor de aankoop van onroerende goederen in de betrokken jaren?

Wat mij ook altijd interesseert, is de regionale opdeling van de gegevens, voor zover beschikbaar.

05.02 Minister Johan Vande Lanotte: Uw schriftelijke vraag van oktober 2012 is mij blijkbaar ontgaan. Nadien hebt u er wel nog mondelinge vragen over gesteld, in 2012 en in 2013.

Mijn administratie meldt dat zij de vraag zal beantwoorden "in de hoop dat de onstilbare honger naar kennis van het geachte lid deze keer gestild wordt".

Wij hebben geen cijfers waarin een onderscheid gemaakt wordt tussen particulieren en anderen. Wij hebben wel cijfers over het aantal transacties, maar wij weten niet of het om bedrijven of om particulieren gaat.

De vastgoedstatistiek zegt dus wel iets over het aantal transacties of over het type. Bijvoorbeeld voor 2012: 63 000 woonhuizen, 17 000 villa's en 43 000 appartementen. We hebben echter geen gegevens waaruit blijkt of dit gaat om bedrijven of particulieren.

De gegevens worden verzameld door de Nationale Bank. In het statistisch verslag van de Centrale voor Kredieten aan Particulieren zien we ook de bedragen. Daarin kunt u bijvoorbeeld zien dat in 2012 het gemiddelde ontleende bedrag voor hypothecaire leningen 101 341 euro bedroeg en dat de mediaan 80 000 euro was.

Er zijn ook regionale verdelingen. Ik geef u de cijfers, maar andere cijfers kunt u vinden bij de Nationale Bank in het statistisch verslag van de Centrale voor Kredieten aan Particulieren. Ik hoop dat uw onstilbare honger hiermee toch een beetje gestild is.

05.03 Peter Logghe (VB): Mevrouw de voorzitter, ik dank de minister voor het voedsel. Hoe meer informatie ik krijg, hoe meer onstilbaar die honger en dorst worden. Ik vrees voor u dat dit nooit stopt. Ik dank u in ieder geval voor de cijfers, die mij zeer zeker zullen interesseren.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Vraag van de heer Peter Logghe aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "een verzekering tegen burn-out" (nr. 21915)

06 Question de M. Peter Logghe au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "une assurance contre le burn-out" (n° 21915)

06.01 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de minister, burn-out is een ernstige problematiek, vooral bij werkenden ouder dan 50 jaar. In een onderzoek bij de Belgische overheid stellen de onderzoekers bijvoorbeeld vast dat bijna 1 % van de doktersbezoeken in België gerelateerd zou zijn aan burn-out. Volgens de gegevens van de Nederlandse overheid van rond de eeuwwisseling, dus ondertussen al veertien jaar oud, zou 12 % van alle doktersbezoeken in Nederland te maken hebben met stressklachten. Tien procent van de Nederlandse beroepsbevolking heeft last van burn-outverschijnselen.

Een onderzoek in België wees onlangs uit dat slechts 50 % van de groepsverzekeraars in een dekking voorziet bij ziekenhuisopname voor een burn-out. Met andere woorden, de overige 50 % geeft geen of onvoldoende dekking.

Mijnheer de minister, ten eerste, groepsverzekeringen zijn een zeer ruim verspreid verschijnsel in België. Uw voorganger noemde ooit eens het cijfer van ongeveer 2 miljoen verzekerden. Ondertussen weet ik van uw collega-minister De Croo dat het aantal opgelopen is tot ongeveer 2,7 miljoen verzekerden. Gelet op de kosten voor de sociale zekerheid en gelet op de groeiende problematiek van de burn-out, zou ik kunnen denken dat een zorgzame overheid het gebruik van groepsverzekeringen stimuleert en er vooral op toeziet dat voldoende dekking wordt aangeboden voor, bijvoorbeeld, ziekenhuisopnames bij burn-out. Graag zou ik uw reactie daarop kennen.

Van belang, aldus kenners van de markt, is ook de waarborg van premievrijstelling in geval van opname bij een tegemoetkoming door de verzekeringsmaatschappij. Naar mijn mening zou dat best een verplichte waarborg worden in de groepsverzekeringen. Ook daarover zou ik graag uw mening kennen.

Met andere woorden, wordt het niet tijd om daarover met de verzekeringsmaatschappijen te overleggen? Verzekeringsmaatschappijen hanteren immers het principe van spreiding van de risico's. Wanneer de groepsverzekeringen verplicht uitgebreid worden, bijvoorbeeld met de opname wegens burn-out en met de premievrijstelling, vallen de premiekosten voor de verzekerden mee en kunnen de lasten voor de overheid voor een stuk dalen. Of denkt u dat de sociale zekerheid een bijkomende druk door burn-out met gemak zou aankunnen?

06.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Volgens de meest recente cijfers van Assuralia, die dateren van eind 2012, hebben 3 892 000 personen een gezondheidsverzekering via een collectieve overeenkomst.

Uw vraag is relevant en belangrijk. Burn-out speelt mee, maar tot op heden – ik denk dat het nog een tijd zo zal blijven – is de inhoud van gezondheidsverzekeringen via een collectieve overeenkomst altijd het voorwerp geweest van sociaal overleg. De regering is ter zake nooit opgetreden. Het zijn de sociale partners die onderhandelen over de soort van dekking, bijvoorbeeld een- of tweepersoonskamers of regelingen voor bevalligen, wie ervoor in aanmerking komt en over de bedragen.

Wat al dan niet in de onderhandelingen wordt besproken, wordt door de sociale partners bepaald en is niet het voorwerp van reglementering. Het is niet uit te sluiten dat de burn-out wat meer aandacht krijgt. Meestal worden nieuwe fenomenen pas met enkele jaren vertraging opgenomen in dergelijke akkoorden. Het is echter niet aan de overheid om daarin op te treden.

06.03 **Peter Logghe** (VB): Ik neem er nota van dat de inhoud van de groepsverzekering door sociaal overleg wordt bepaald. De overheid blijft daar, voorlopig althans, buiten. Wij zien wat de evolutie van de burn-outs met zich meebrengt.

Ik zou het willen vergelijken met de verplichte autoverzekering, mijnheer de minister. Ook daar doet u aan spreiding. Op een bepaald moment moet men toch een politieke keuze maken: ofwel kiest men voor solidariteit, ofwel voor segmentatie, met premieverminderingen tot gevolg. Ook hieromtrent zal men op een zeker moment toch een bepaalde politieke keuze moeten maken: ofwel grijpt men in om de groepsverzekeringen een bepaalde inhoud op te leggen, ofwel niet.

Wij spreken elkaar later nog over het dossier.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07 Vraag van de heer Peter Logghe aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "het nieuwe wetsontwerp betreffende kredieten" (nr. 21927)

07 Question de M. Peter Logghe au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le nouveau projet de loi relatif aux crédits" (n° 21927)

07.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, u hebt een wetsontwerp klaar met wijzigingen aan het consumentenkrediet. Belangrijk zou de boodschap zijn bij het afsluiten van een consumentenkrediet dat geld lenen geld kost, een juiste boodschap natuurlijk. Tezelfdertijd vernemen wij in de pers dat de economische inspectie 555 reclameboodschappen heeft gecontroleerd en dat er 144 processen-verbaal werden opgesteld voor inbreuken, misleidende cijfers en andere.

Uit de cijfers van januari blijkt dat 319 000 burgers momenteel een betalingachterstand hebben. Dat is een stijging ten opzichte van vroeger, dat zien wij en voelen wij allemaal. Blijkbaar bestaat het fenomeen om zelfs voor huwelijks- en communiefeesten een krediet af te sluiten, een fenomeen waarvan ik achteroverval.

Ten eerste, wanneer komt u met dit wetsontwerp naar de commissie? Deze vraag is belangrijk, maar de volgende zijn eigenlijk belangrijker.

Ten tweede, burgers die een betalingsachterstand hebben, zouden volgens persberichten, als wij die mogen geloven, geen krediet meer kunnen krijgen. Denkt u niet dat het raadzamer is om het consumentenkrediet in zijn toepassing te beperken en om bijvoorbeeld te verbieden dat men voor communiefeesten en dergelijke een consumentenkrediet kan afsluiten, want ik denk dat het de opeenvolging van verschillende kleine kredieten is die de mensen uiteindelijk in de problemen brengt? Alleen de vermelding dat geld lenen geld kost, is misschien toch wat mager om het probleem ten gronde aan te pakken.

Ten derde, mensen met een betalingsachterstand zouden geen krediet meer krijgen. U zult, als ik het goed begrijp, waarschijnlijk met een zwarte lijst moeten werken, met een centraal bijgehouden lijst van achterstallige betalingen.

Ten vierde, u hebt het ook over onvolledige of onjuiste vermeldingen van de kredietverleners. Waarover gaat het dan concreet? Welke vermeldingen worden dan bijvoorbeeld niet of onjuist vermeld?

Ten vijfde, in de pers valt te lezen dat 144 processen-verbaal werden opgesteld. Hoe moet het hiermee verder? Worden die vervolgd? Krijgt dat een staartje? Werd er in het verleden ook daadwerkelijk vervolgd of bleef het gewoon bij een schadevergoeding? Ik herinner u aan het debat over de malafide reclamerselaars, die op een lijst worden gezet die op de webstek van de FOD Economie kan worden geconsulteerd. Denkt u eraan om dezelfde maatregelen toe te passen voor hardnekkige overtreders van de wetgeving op het consumentenkrediet? Ik dank u voor uw antwoord.

07.02 Minister Johan Vande Lanotte: Het ontwerp staat voor vrijdag op de agenda. Hopelijk wordt het dan goedgekeurd, waarna het onmiddellijk na de krokusvakantie naar de commissie komt. Dat is redelijk snel, maar dat is de bedoeling, zodat u geen campagne kunt voeren. Alle gekheid op een stokje, dat is een gemene opmerking.

Er zal heel wat worden gewijzigd inzake promotie en dies meer. Er is een zwarte lijst bij de Centrale voor Krediet aan Particulieren. Er is inderdaad een stijging met 2 % tot 3 % per jaar. Dat is niet spectaculair, maar het is toch een continue stijging.

Ook heel de omkadering zal worden aangepakt. Het zal wel zo blijven dat men mensen in een grootwarenhuis een consumptiekrediet kan aanbieden, maar dan zal men deels afzonderlijk moeten zitten en een opleiding moeten hebben genoten. Wij willen beperken dat mensen een krediet krijgen wanneer ze nog een te grote achterstand hebben. Zij moeten eerst hun krediet afbetalen. Lenen om een lening af te betalen is niet goed.

Vanuit de administratie werden nogal wat controles uitgevoerd. Het principe is dat eerst een waarschuwing

wordt gegeven. Dit houdt in dat men het probleem kan rechtzetten. Een mogelijk gevolg is dat men het effectief rechtzet, dan is er geen probleem. Als men het niet doet, wordt een pro justitia opgemaakt. De eerste optie is dat men een sanctie of boete betaalt. Wil men dat niet, dan gaat het naar het parket. Wij weten niet hoe vaak het parket optreedt, maar wij zien wel dat de eerste twee fasen, de eerste waarschuwing en het pv met een minnelijke schikking, heel vaak voorkomen. De meesten zullen zich conformeren. Enkele keren gaat het dossier naar het parket, maar daarvan kan ik geen cijfers geven, omdat het parket de FOD daarover niet informeert. Dat is misschien jammer, maar dat gaat niet over grote aantallen; de meesten hebben zich effectief geconformeerd.

Een grote aankondiging wie de slechteriken zijn, hebben wij nog niet overwogen. Op een bepaald moment hebben wij wel overwogen om een stakingsvordering in te dienen. Dat is eigenlijk het belangrijkste, maar ik denk dat het uiteindelijk niet plaatsgevonden heeft omdat wij reeds een conformiteit hadden bereikt.

07.03 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Wat mij het belangrijkste lijkt, is dat men de malafide, hardnekkige overtreders uit de markt haalt. Daarom is het publiceren van de stouteriken volgens mij wel een van de middelen om het brede publiek hierover te informeren. Men moet dan wel weten welke hardnekkige overtreders er aan het werk zijn. Daarvoor zal allicht nog wat studiewerk moeten gebeuren.

Mijnheer de minister, ik kijk in ieder geval uit naar dat nieuwe wetsontwerp. Ik waarschuw alvast iedereen bij mij thuis dat ze mij een week lang met rust zullen moeten laten, anders geraak ik er gewoon niet door. Maar ik kijk er wel met veel belangstelling naar uit.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

*Président: Peter Logghe.
Voorzitter: Peter Logghe.*

08 Question de Mme Muriel Gerkens au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la tabelle et le prix du livre" (n° 21843)

08 Vraag van mevrouw Muriel Gerkens aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de 'markup' en de boekenprijs" (nr. 21843)

08.01 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Monsieur le président, monsieur le ministre, le 22 mai 2012 - cela fait donc déjà un certain temps -, je vous interrogeais, suite à d'autres questions que j'avais posées à certains de vos collègues, sur ce qu'on appelle la "tablette" dans le commerce des livres édités en français.

Pour rappel, un même livre est vendu jusqu'à 17 % plus cher dans une librairie belge que dans une librairie française, simplement parce que les deux grands distributeurs, Hachette et Éditis, via leur filiale belge, Dilibel et Interforum, imposent que les livres achetés en Belgique transitent par ces filiales. Cela représente 50 à 60 % des livres édités en France et vendus chez nous.

Le terme "tablette" a été attribué à ce procédé en référence au système mis en place au niveau européen pour couvrir les frais de change entre les monnaies, quand existaient encore le franc français et le franc belge. Ce prix supérieur est, aujourd'hui, destiné à couvrir les marges de distribution plus élevées vers la Belgique. Il faut savoir que les libraires belges ne peuvent acquérir des livres venant de ces maisons qu'en passant par les filiales mises en place et en payant ce surcoût. Le consommateur et le libraire belges sont donc pénalisés.

À l'occasion de votre réponse à ma précédente question, vous aviez expliqué de manière détaillée en quoi consistait ce dispositif et je vous avais demandé, au regard de cette situation anormale, d'intervenir auprès du ministre français de l'Économie. Vous m'aviez répondu que vous prendriez vos renseignements auprès de l'Autorité de la concurrence afin de savoir que faire, et que vous ne manquerez pas de me tenir au courant.

Monsieur le ministre, avez-vous pris vos renseignements auprès de l'Autorité de la concurrence? Si oui, quelles sont les conclusions que vous en avez tirées? Quelle action jugez-vous nécessaire de mener? Avez-vous eu l'occasion d'aborder le sujet avec le ministre français de l'Économie?

08.02 Johan Vande Lanotte, ministre: Monsieur le président, chère collègue, le mécanisme de la tablelle signifie l'application d'une majoration au prix du livre francophone vendu en Belgique.

Selon des statistiques récentes, 70 % des livres francophones vendus en Belgique sont publiés en France. Pour la littérature, ce chiffre dépasse 90 %. C'est remarquable!

Cette majoration existe également en Suisse. À l'origine, ce mécanisme de majoration était prévu pour les frais de douane et le risque lié au taux de change entre le franc belge et le franc français. Évidemment, l'un et l'autre ne sont plus applicables. Il convient de noter que du côté flamand, ce problème ne se pose pas car il existe un accord avec les Pays-Bas pour garantir le prix du livre.

Les principes de libre formation des prix et de concurrence sont d'application. Le Conseil de la concurrence a confirmé ces principes dans un avis consultatif de 2006 à la demande de M. Verwilghen. En 2010, c'est le Conseil de la concurrence qui a rejeté les plaintes du syndicat des libraires francophones contre respectivement Interforum et Delibel, les filiales de Hachette et d'Éditis, pour absence de position dominante des entreprises incriminées - cela signifie qu'il existe une possibilité de s'approvisionner ailleurs -, et absence d'indices suffisants d'entente illicite sur les prix.

Plus récemment, le président, l'auditeur général et le directeur des Études économiques ont eu plusieurs contacts avec les organisations professionnelles des librairies francophones, entre autres sous les auspices de l'administration Wallonie-Bruxelles, commission d'Aide à la librairie. L'Autorité belge de la concurrence a pris contact avec son homologue français. Cela ne se passe donc pas entre ministres mais entre les autorités de la concurrence. Il a été convenu avec les libraires de concentrer les efforts sur la possibilité pour les libraires belges de s'approvisionner en France aux conditions applicables aux librairies françaises. Les libraires belges vont donc essayer de s'approvisionner en France. Ils se sont engagés à fournir à l'Autorité belge des preuves en cas de refus. Étant donné que la décision de 2010 stipulait qu'il y avait la possibilité d'acheter en France sans la tablelle, les librairies vont livrer les preuves des refus au Conseil de la concurrence.

En outre, l'Autorité belge a convenu d'explorer plus avant les effets d'une décision récente de la Commission de la concurrence suisse de mai 2013. La Suisse a en effet indiqué que des problèmes se posaient avec certains éditeurs qui sont aussi actifs en Belgique.

Le dossier évolue. Il faudra des éléments probants. J'espère que lorsque le Conseil de la concurrence disposera de suffisamment de données, il pourra agir. Je ne peux pas le certifier officiellement puisque ce n'est pas à moi de décider. Il me semble toutefois logique qu'il étudie la décision suisse.

08.03 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, je vous remercie de votre réponse. Ainsi, un suivi du dossier a été effectué. J'en suis fort aise! Effectivement, d'après les témoignages de quasiment tous les libraires francophones, il n'y a pas réellement d'alternative. Je suppose que les preuves pourront être facilement rassemblées. L'avis de la Commission de la concurrence suisse est-il consultable?

08.04 Johan Vande Lanotte, ministre: C'est une décision! Je vous donnerai la date. Je vais essayer de la retrouver!

08.05 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Oui, car cela m'intéresserait! Il n'y a pas de raison de ne pas obtenir un accord et des dispositions entre la France et la Communauté française, de la même manière que cela a pu se faire entre la Hollande et la Flandre pour les livres. Si vraiment, on parvenait à supprimer cette différence de prix injustifiée, ce serait rendre un grand service tant aux libraires qu'aux consommateurs.

08.06 Johan Vande Lanotte, ministre: (...)

08.07 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Tout à fait! On a vraiment utilisé un outil qui n'a plus de valeur pour camoufler une pratique que, personnellement, je considère comme discriminatoire; cela ne coûte pas plus cher de distribuer les livres vers Marseille ou vers Bruxelles, lorsque la maison d'éditions est établie à Paris. Monsieur le ministre, un timing a-t-il été établi en la matière?

08.08 Johan Vande Lanotte, ministre: Je ne peux pas répondre à la place du Conseil de la concurrence!

08.09 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Dans ce cas, je vous réinterrogerai plus tard, avant les élections!

De **voorzitter**: Toch na de paasvakantie, mevrouw Gerkens, car nous avons d'autres choses à faire avant!

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 Vraag van mevrouw Meyrem Almaci aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de basisbankdienst" (nr. 22247)

09 Question de Mme Meyrem Almaci au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "les services bancaires de base" (n° 22247)

Voorzitter: Muriel Gerkens.

Présidente: Muriel Gerkens.

09.01 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag gaat over de basisbankdienstverlening omdat het voor heel wat administratieve handelingen zoals aangiftes, nodig is dat iedereen over een bankrekening beschikt. Sinds 2003 heeft men ook recht op een basisbankdienstverlening.

Ik heb een aantal signalen gekregen uit verschillende hoeken dat er toch niet altijd even veel duidelijkheid bestaat over de voorwaarden. Ik wil u graag een aantal vragen stellen. U mag het antwoord ook schriftelijk geven, maar mij werd medegedeeld dat een schriftelijk antwoord niet in het verslag zou komen. Daarom stel ik mijn vraag toch mondeling.

Hoeveel mensen beschikken over een dergelijke basisbankdienst, zoals voorzien sinds 24 maart 2003?

Hoeveel klachten hebt u reeds ontvangen in verband met de opening van een dergelijke basisbankdienstverlening?

Kunnen personen met een referentieadres bij een andere privépersoon of het OCMW ook gebruik maken van deze dienst?

Hebben zij een vrije keuze van bank op het moment dat zij met een referentieadres een basisbankdienst aanvragen?

Kunnen ook personen die illegaal in het land verblijven, zeker gezien de situatie van materiële hulpverlening, gebruikmaken van een basisbankdienstverlening?

Hebt u zicht op het tarief dat wordt aangerekend bij de verschillende banken? Zijn er banken die dit gratis aanbieden?

09.02 Minister Johan Vande Lanotte: Mevrouw de voorzitter, mevrouw Almaci, in antwoord op uw laatste vraag is het mijn mening dat geen enkele bankinstelling, behalve Argenta en Record Bank, de dienst gratis aanbiedt.

Hoeveel zijn er op dit moment? Het gaat over 9 406 rekeningen, waarvan 1 165 rekeningen in 2013 werden geopend. De cijfers zijn gebaseerd op de gegevens van de Ombudsman in financiële geschillen. Het is diens informatie.

Wij hebben geen klachten ontvangen, noch bij Ombudsfin noch bij de FOD Economie. Wij hebben geen enkele keer een klacht ontvangen.

In principe kunnen mensen met een referentieadres een vrije keuze van bank hebben. Wij hebben geen weet van klachten. In principe kan het dus.

Voor iemand die illegaal in het land verblijft, staat in het antwoord dat het in principe zou moeten kunnen. Tegelijkertijd is er echter het advies van de ombudsdienst van 16 juni 2009, dat slaat op de wet inzake het witwassen van geld, het financieren van terrorisme en dergelijke. "Het College is van oordeel dat de bank

aan de lastgeefster van verzoekster de opening van een zichtrekening niet mag weigeren om de enkele reden dat zij als document dat de wettigheid van haar verblijf in België attesteert, enkel een immatriculatieattest – een oranje kaart – kan voorleggen, dat niet vergezeld is van een paspoort of identiteitskaart.”

Het betreft hier dus een dubbeltje op zijn kant. Wat betekent een en ander? Men zegt dat de weigeringsbeslissing niet alleen daarop gebaseerd mag zijn. Indien er meer zou zijn, zou het wel kunnen. In het antwoord staat dat indien een consument die zijn hoofdverblijf in België heeft, bij een bank een basisbankdienst aanvraagt, de bank in kwestie zijn of haar aanvraag normalerwijze niet kan afwijzen, voor zover de klant correct kan worden geïdentificeerd. Ter zake creeërt men dus de indruk dat de betrokkene hier niet wettelijk moet verblijven.

De ombudsdienst is echter enigszins genuanceerder. Ik zou een en ander dus toch wat meer nuanceren.

Ik heb hier voor negen banken de tarieven. Zij zijn bij het antwoord gevoegd. Ik zal de meer concrete informatie aan het secretariaat geven, die ze kan publiceren. Er zijn echter twee banken die de dienst gratis aanbieden.

09.03 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik zal de meer gedetailleerde antwoorden ook inkijken.

Ik heb nog één vraag. Mijn derde vraag ging immers heel specifiek over de referentieadressen.

In welke mate is er een vrije keuze van bank voor iemand die een referentieadres bij het OCMW heeft?

Ik heb immers informatie gekregen dat heel wat OCMW's ...

09.04 Minister Johan Vande Lanotte: Dat is een andere zaak. Er is een verschil tussen de praktijk en de theorie.

09.05 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen): Dat is natuurlijk een probleem, wanneer het over klachten gaat. Wanneer het OCMW mensen erop wijst dat zij een specifieke bank moeten kiezen, wat hoort bij het aanvragen van hulpverlening bij het OCMW, en wanneer de betrokkenen niet weten dat zij recht hebben op een vrije keuze, ontstaat natuurlijk een probleem. De betrokkenen zullen natuurlijk geen klacht neerleggen tegen een zaak waarvan zij niet weten dat het wettelijk gesproken niet mag.

Ik weet niet over hoeveel mensen het gaat, zeker niet ten aanzien van het OCMW. Ik heb verschillende signalen opgevangen waarbij telkens weer een type bank wordt vernoemd. Mensen weten niet dat zij een gratis basisbankdienst vrij kunnen kiezen.

09.06 Minister Johan Vande Lanotte: In zo'n situatie vraag ik u om een korte nota naar de economische inspectie te sturen.

09.07 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen): Dat advies heb ik ook gegeven. Ik wilde enkel weten in hoeverre men op de hoogte was van deze problematiek.

Ik heb de vraag ook aan de minister van Sociale Zaken gesteld, om dezelfde reden.

We moeten het alleszins in de gaten houden. Deze doelgroep is kwetsbaar en vaak niet op de hoogte. Mensen die bij het OCMW aankloppen, hebben geen geld op overschot.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

10 Question de M. Georges Gilkinet au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le stockage de feux d'artifice à l'ancienne base OTAN de Sugny" (n° 21724)

10 Vraag van de heer Georges Gilkinet aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "het opslaan van vuurwerk in de voormalige NAVO-basis te Sugny"

(nr. 21724)

10.01 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Madame la présidente, monsieur le ministre, en 2009, la commune de Vresse-sur-Semois en province de Namur, très belle commune rurale, a octroyé à la société Alpeco Fireworks une concession pour l'occupation pendant vingt ans de l'ancienne base de l'OTAN située à proximité du village de Sugny, base dont elle est propriétaire. Cet accord prévoyait le stockage de feux d'artifice dans les bunkers construits à l'époque de la guerre froide.

En 2009, j'avais posé plusieurs questions à vos prédécesseurs en raison des interrogations soulevées lors de l'enquête publique et non résolues quant à la sécurité sur place, aux antécédents de ladite société qui avait connu un certain nombre de difficultés en France, au faible nombre d'emplois créés par ce projet. Ces questions n'avaient pas empêché les autorités compétentes, communales, provinciales et régionales, d'accorder une autorisation à ce projet de stockage.

Aujourd'hui, la situation est plutôt inquiétante. La société ne paie plus son loyer à la commune de Vresse-sur-Semois, des scellés ont été posés en juin 2013 par le SPF Économie sur les igloos loués par Alpeco et de multiples contrôles ont eu lieu sur place.

L'évolution de ce dossier ne peut que susciter l'inquiétude des riverains et de la commune concernée au vu du caractère dangereux des marchandises stockées. La demande initiale faisait des lieux un site Seveso, à proximité duquel se trouve un centre pour réfugiés. Il ne faut pas oublier non plus le coût d'une éventuelle évacuation et les problèmes juridiques qu'une petite commune va avoir du mal à gérer, sans parler de l'avenir du site qui ne peut être envisagé tant que le stockage persiste.

Monsieur le ministre, je voudrais faire le point avec vous sur ce dossier. Quelle est la situation sur place?

Quels constats ont-ils été posés par le SPF Économie justifiant la pose de scellés? Outre la pose de scellés, quelles mesures ont-elles été prises par le SPF Économie dans ce dossier, notamment en termes de sécurisation du site? Quelles sont les perspectives d'évolution de la situation? L'évacuation des bunkers est-elle envisagée? Le cas échéant, pouvez-vous m'indiquer qui devrait assumer l'évacuation des bunkers si aucune solution amiable ne peut être trouvée?

Qu'en est-il d'éventuelles procédures judiciaires entamées à l'encontre de la société Alpeco Fireworks? Des contacts ont-ils été pris avec la commune à cet égard? Le SPF Économie est-il disposé à épauler la commune de Vresse-sur-Semois dans ce contexte difficile?

10.02 Johan Vande Lanotte, ministre: Madame la présidente, monsieur Gilkinet, il s'agit clairement d'un problème très important. L'administration a averti maintes fois la société Alpeco Fireworks qu'elle n'était pas en règle et qu'elle allait être fermée. Les décisions prises ont toujours été contestées. En fin de compte, le 11 octobre 2012, le collège provincial a décidé de fermer temporairement le site. Il était devenu impossible d'y travailler. La société a contesté cette mesure, mais en vain. On peut donc considérer cette décision comme définitive.

Par ailleurs, des saisies ont eu lieu parce que la commune ne percevait plus de loyer. Elle a également obtenu du juge de paix la résiliation du bail.

Depuis septembre dernier, le constat reste inchangé. Le site est, de fait, laissé à l'abandon par Alpeco.

Il faut maintenant savoir ce que l'on va faire, notamment en termes d'évacuation et de récupération du matériel. Il est bien clair que les déchets pyrotechniques sont abandonnés. Dès lors, il incombera à la Région wallonne et à la commune concernée de s'en occuper. Ce n'est donc pas de mon ressort. Cela dit, n'exagérons rien, le danger n'est pas très élevé. Il ne s'agit pas d'un entrepôt de dynamite. Le produit en question est plus stable. Quand j'étais chef de cabinet de Louis Tobback, nous avons eu à faire face à la faillite d'une entreprise de nitroglycérine. Si nous avions attendu trois mois, cela aurait explosé. Je parle de l'entreprise PRB dans le Limbourg. Ce dont nous parlons aujourd'hui n'explose pas de lui-même, contrairement à l'autre produit. En tout cas, nous devons traiter ce problème avec beaucoup de prudence. La commune et la Région wallonne devront s'en occuper.

La procédure judiciaire pendante concerne la demande de désignation d'un administrateur provisoire de la firme Alpeco Fireworks. Si l'on peut retirer le matériel et le commercialiser, le coût sera moins élevé que si

l'on détruit tout. La commune, la province de Namur, la Région wallonne et l'État fédéral ont exprimé conjointement devant le tribunal des référés de Dinant les demandes suivantes:

"- dire pour droit que l'affaire appelle des débats succincts et peut être plaidée à l'introduction;
- avant tout débat de fond, tenter de concilier les parties conformément et en plus;
- ce fait, et à défaut de conciliation, constater l'existence des actes suivants qui constituent une violation manifeste d'une disposition relative à la protection de l'environnement, en l'espèce ...". S'ensuit une énumération.

"- Ordonner aux parties défenderesses la cessation de ces actes et imposer les mesures suivantes visant à prévenir l'exécution de ces actes ou empêcher des dommages à l'environnement: (...) désigner un administrateur provisoire pour la gestion au sens large du site avec pour mission de demander aux autorités compétentes la levée conditionnelle de la cessation du travail et de la fermeture provisoire du site; sécuriser et évacuer le site en s'inspirant du plan d'évacuation soumis à la SA Alpeco en date du 12 septembre 2013 et dans le respect du scénario envisagé par le fonctionnaire technique chargé de la haute surveillance dans sa décision de fermeture du 10 octobre 2012; libérer les bunkers dans leur intégralité, à l'exception de ceux contenant des saisies judiciaires qui feront l'objet d'un traitement particulier en accord avec les magistrats concernés; commercialiser toute matière présente sur le site et appartenant à la SA Alpeco afin de dégager les fonds nécessaires pour permettre le reconditionnement, le transport ou l'élimination des produits non commercialisables et de réaliser ces opérations; condamner solidairement, (...) etc." Le jugement est attendu le 21 février 2014.

S'agissant du plus grand site civil de stockage de matières explosives, de surcroît classé Seveso, des contacts permanents de longue date sont établis avec la commune, le SPF Économie dans le cadre de ses compétences de police interne et d'inspecteur évaluateur Seveso et, autant que faire se peut, la commune de Vresse-sur-Semois. Dans ce contexte difficile, on agit de concert avec la province compétente pour délivrer l'autorisation fédérale et la Région wallonne.

Nous attendons beaucoup du jugement. Si nous pouvions désigner un administrateur provisoire, la manière la plus naturelle de dégager le stock sur place serait de le vendre, ce qui s'avère possible.

10.03 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Madame la présidente, monsieur le ministre, merci pour cette réponse complète. J'aimerais recevoir le texte écrit qui me paraît encore plus complet.

Je souhaite apporter quelques commentaires. Je regrette que nous en soyons arrivés là. Nous avons soulevé, tant au niveau communal qu'au niveau fédéral, les difficultés potentielles de ce projet. Elles se vérifient pleinement aujourd'hui. Nous avons donc agi de manière légère en ce dossier, la commune a sans doute été attirée par un gain facile sous forme de loyer. Finalement, il était écrit que cette société n'était pas sérieuse; elle a connu des problèmes équivalents en France.

J'espère que la voie judiciaire choisie conduira la semaine prochaine à un jugement clair, qui permettra d'apurer la situation, avec cette hypothèse d'une revente des feux d'artifice pour solde de tout compte et pour rembourser des frais inhérents à la fois à l'immobilisation des lieux et à l'évacuation du matériel.

Je voudrais apporter un bémol à votre appréciation de la dangerosité de ces feux d'artifice. Certes, il s'agit de bunkers construits pour abriter des munitions et situés à la campagne. Néanmoins, vous connaissez la catastrophe d'Enschede aux Pays-Bas: des feux d'artifice peuvent aussi causer des dégâts importants. J'espère que les choses se passeront au mieux et que, très vite, nous pourrions oublier cette affaire.

10.04 Johan Vande Lanotte, ministre: Heureusement, dans le cas d'Enschede, il s'était produit une explosion spontanée par autocombustion. Ici, ce n'est pas possible: bien manipulé, le stock ne peut exploser. Mais le stock est imposant et ce serait grave si un accident survenait, bien sûr. Ici, une explosion ne peut pas se déclencher automatiquement. La distinction est conséquente.

10.05 Georges Gilkinet (Ecolo-Groen): Acceptons-en l'augure. J'espère qu'aucun problème lié à la sécurité des personnes n'interviendra au-delà des aspects un peu gênants sur le plan financier pour la commune.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

11 Vraag van de heer **Willem-Frederik Schiltz** aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de doorverkoop van tickets voor WK-matchen van de Rode Duivels" (nr. 21287)

11 Question de M. **Willem-Frederik Schiltz** au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la revente de tickets pour les rencontres de Coupe du monde des Diables Rouges" (n° 21287)

11.01 **Willem-Frederik Schiltz** (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, nu reeds worden er tickets voor de WK-matchen van de Rode Duivels aangeboden op allerlei koopjeswebsites. Sommige tickets worden verkocht tegen woekerbedragen, bijvoorbeeld, om maar iets te noemen, 1 160 euro voor één ticket voor één match. In het beste geval worden de tickets verkocht door ietwat professionele woekeraars die zo slim zijn geweest om toegangsbewijzen te bestellen bij de Wereldvoetbalbond FIFA. Vervolgens verkopen zij die door voor een veelvoud van de aankoop prijs.

Recente wetgeving omtrent de doorverkoop van toegangsbewijzen tot evenementen heeft, zoals u weet, de doorverkoop van tickets aan banden gelegd. Het gaat dan vooral om de woekerverkoop, want doorverkopen zonder winst te maken is nog steeds toegestaan.

Bovendien is het onmogelijk om de tickets te verkopen, aangezien de FIFA pas in april over de eerste materiële tickets zal beschikken. Vanwege veiligheidsredenen werd de druk van de tickets immers uitgesteld. Dat wil dus zeggen dat de woekeraars op zijn best een e-mail van de FIFA hebben gekregen met de bevestiging van hun aankoop. Zij verkopen aldus tickets waarover zij materieel niet eens beschikken.

Een bijkomend probleem is dat de FIFA nogal wat verplichtingen heeft opgelegd, geheel in de lijn van het wetsvoorstel dat onlangs is goedgekeurd om dergelijke praktijken tegen te gaan. Wie tickets koopt, moet die in Brazilië met voorlegging van zijn identiteitskaart afhalen. De kans is dus zeer groot dat enkele mensen die toch zo dom zijn geweest om meer dan duizend euro neer te tellen voor een ticket, en die een reis en een hotel hebben geboekt, in Brazilië zullen merken dat het niet mogelijk is om met hun identiteitskaart de tickets af te halen.

Mijnheer de minister, bent u bereid om extra aandacht te schenken aan de illegale ticketverkoop voor de matchen van de Rode Duivels?

Zo ja, op welke manier?

Wanneer zal de economische inspectie actief op zoek gaan naar aanbieders en woekerverkopers en ook tussenbeide komen, onder andere door de websites van dergelijke woekeraars offline te halen?

Zal, ondanks de letterlijke vermelding in de verkoopsvoorwaarden van de FIFA dat doorverkopen niet toegestaan is onder alle omstandigheden, worden opgetreden tegen de doorverkoop van tickets aan de oorspronkelijke verkoopprijs of maakt de FOD Economie een onderscheid tussen beide categorieën?

11.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw de voorzitter, ik heb begrepen dat ik net voor de verkiezingen hierover nog een belangrijke persconferentie moet houden.

11.03 **Willem-Frederik Schiltz** (Open Vld): Absoluut.

11.04 Minister **Johan Vande Lanotte**: Ik zal u uitnodigen, mijnheer Schiltz.

De FOD Economie volgt de problematiek inderdaad van zeer nabij. De nieuwe wetgeving maakt het immers mogelijk om op te treden ten aanzien van in België gevestigde verkopers. Wij kunnen ook verkopers gevestigd in het buitenland aanspreken, op voorwaarde dat hun eigen wetgeving daarin voorziet. Dat is eigenlijk niet het geval en dat is een van de grote problemen. België heeft een uitzonderlijke wetgeving. Weinig landen kennen een soortgelijke reglementering die hun nationale verkopers sanctioneert.

Wat doen wij juist? De elektronische verkoopsplatformen, zoals eBay, worden door de FOD Economie aangemoedigd om hun Belgische gebruikers te sensibiliseren over de in België toepasselijke reglementering, zodanig dat er geen onwettelijke aanbiedingen worden gepubliceerd. Mochten er via zulke platformen, die daar zicht op hebben, toch verdachte aanbiedingen worden verspreid, dan zijn deze

ondernemingen die een inhoudshostingsactiviteit uitoefenen, zodra zij er kennis van hebben, verplicht die aanbiedingen aan te geven bij de bevoegde overheden. Er zijn contacten geweest met de verkoopsplatformen.

Wanneer professionele verkopers in een andere Europese lidstaat zijn gevestigd, kan de FOD Economie niet rechtstreeks ten aanzien van de betrokken onderneming optreden — dat is de ellende — maar moet hij zijn ambtgenoten in het buitenland de feiten melden en nagaan of de verkoop ook in het betrokken land verboden is. Als de verkoop daar geen inbreuk is, dan is het zo.

Momenteel zijn het vooral Spaanse sites en een Zwitserse dienstverlener die zulke tickets verkopen op de secundaire markt. Er is op dit moment geen Belgische onderneming bij betrokken.

Inzake de controle op de naleving en het informatief aspect betreffende het aankopen van tickets via een doorverkoper, heeft de FOD Economie een specifieke website opgericht over de problematiek. Er bestaat een website die specifiek gaat over consumentenbedrog en voorbeelden geeft van doorverkoop van concerttickets. Na de paasvakantie zal de site veel actueler worden.

Wat uw laatste vraag betreft, de wet van 30 juli 2013 betreffende de verkoop van toegangsbewijzen tot evenementen heeft tot doel de doorverkoop van tickets te verbieden en, in geval van occasionele doorverkoop, te verbieden dat de doorverkoop zou gebeuren aan een hogere prijs dan oorspronkelijk het geval was.

Betekent dit dat men sowieso het recht heeft om door te verkopen? Nee. Als de uitgever zegt dat het niet mag, dan mag het niet. De uitgever van een ticket mag inderdaad zeggen dat het niet mag worden verkocht en dan moet het worden afgehaald met de identiteitskaart. Pas dan is het wettelijk geldig. Dat betekent dus dat degenen die hier een ticket kopen en het hier betalen, in Brazilië er voor Piet Snot zullen bij staan.

Wij zullen hieraan aandacht besteden na de paasvakantie, want als de contractuele voorwaarde erin bestaat dat men het ticket daar moet afhalen met de identiteitskaart — en ik heb begrepen dat het voor de FIFA zo is — dan is men eraan voor de moeite als men het heeft doorverkocht op een andere naam. Dat is een belangrijk gegeven. Ik ben het met u eens dat wij daarover vooral informatief moeten zijn en de mensen dit duidelijk moeten maken om onaangename ervaringen te vermijden. Het zijn immers dure tickets. Problemen in die zin zouden voor heel wat frustratie kunnen zorgen en dat kunnen wij beter vermijden.

11.05 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Mijnheer de minister, de wetgeving had grotendeels tot doel de consument meer rechtszekerheid te geven en een duidelijk kader te bieden. Het verheugt mij dat de FOD Economie ook sterk inzet op sensibilisatie. Het is beter te voorkomen dan te genezen, zeker bij dergelijke grensoverschrijdende problemen.

Ik kan mij natuurlijk vergissen en u zult de vragen heel grondig hebben voorbereid, maar volgens mij is de wetgeving van toepassing van het land waar de consument wordt geïdendeerd. Met andere woorden, als ik een Spaanse verkoper ben en ik zet een reclamecampagne op in het Nederlands in België, met eventueel zelfs een distributieadres of een contactpersoon in Nederland, dan is het recht van toepassing van het land waarin de consument zich bevindt.

11.06 Minister Johan Vande Lanotte: (...) Ik zal hoe dan ook nakijken wanneer de wetgeving van welk land moet worden toegepast. Ik beschik over andere informatie, maar ik zal dit punt nog goed laten onderzoeken, zodat er geen twijfel meer mogelijk is.

11.07 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Dat zou goed zijn en ik kijk ernaar uit.

Het is alleszins zo dat een aantal mensen op zoek zullen gaan naar tickets in een andere taal. Sommigen laten zich zelden tegenhouden door een taalbarrière op het internet.

Ik meen dat sensibilisatie een belangrijk element vormt. Het is fijn om te vernemen dat de FOD Economie geactiveerd is en deze problematiek verder zal opvolgen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 Vraag van de heer **Willem-Frederik Schiltz** aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de huidige en toekomstige achterstand van de e-commerce in België" (nr. 21655)

12 Question de **M. Willem-Frederik Schiltz** au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le retard actuel et futur de l'e-commerce en Belgique" (n° 21655)

12.01 **Willem-Frederik Schiltz** (Open Vld): Deze vraag ademt dezelfde sfeer uit als de vorige.

Volgens sectorfederatie Comeos strijden de Belgische e-shops met ongelijke wapens ten opzichte van de e-shops in de buurlanden. Het belang van de e-commerce zou van de huidige 37 % groeien naar 68 % in 2018. Ook het aandeel van de totaalomzet van e-commerce in de detailhandel zou stijgen van 5,6 % naar 10 % in 2018, een bijzonder groot aandeel van onze economie. Betreurenswaardig is dat de groei bijna integraal afkomstig zou zijn van e-shops buiten België. Hierdoor zouden er direct 22 739 banen verloren gaan, zeer precies geteld, en indirect, bijvoorbeeld via de bezorgingsdiensten, zelfs meer dan 36 000 banen.

Comeos heeft voor het eerst alle factoren die de toekomstige ontwikkeling van de onlinehandel bedreigen, in kaart gebracht. Uit de cijfers van de KULeuven blijkt dat de loonkosten in België 20 % hoger liggen dan in de buurlanden, specifiek met betrekking tot die sector. Daarnaast wordt arbeid voor 6 uur 's morgens en na 8 uur 's avonds in België, maar niet in de omliggende buurlanden, beschouwd als nacht arbeid. Dat maakt dat het voorbereiden van zendingen 's nachts of 's morgens, of het op tijd klaar zetten voor verzending, bijna onbetaalbaar is geworden in België. Tevens zijn er andere btw-tarieven in de verschillende landen. Deze problematiek manifesteert zich ook in andere economische sectoren: lidstaten proberen met de btw beleid op maat te maken, wat vreemd genoeg leidt tot interne tegenstellingen binnen de eengemaakte markt. De btw-tarieven zouden in België 6 % hoger liggen dan in Luxemburg en 2 % hoger dan in Duitsland.

Tot slot moeten we ook vaststellen dat we in eigen land ook worden geconfronteerd met een heel beperkt aantal koerierdiensten. De belangrijkste is bpost met een bijna-monopolie, dat daarenboven nogal traag en vrij duur is. We hebben geen transparant betaalsysteem, zoals in Nederland het iDEAL-systeem, waardoor onlinefraude nog altijd moeilijk te bestrijden is. Die factoren zorgen ervoor dat ons land gedomineerd wordt door buitenlandse spelers. Anderzijds trekken heel wat Belgische e-handelaars naar het buitenland of naar regio's waar ze gunstige omstandigheden aantreffen.

Bent u op de hoogte van de studie van Comeos? Acht u het nodig om maatregelen te nemen die de huidige en toekomstige achterstand van de e-commerce in België kunnen verhelpen? Zo ja, welke? Zo nee, waarom acht u dat niet nodig?

12.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Waarde collega, ik heb de studie zelf niet ontvangen, maar er wel kennis van genomen via het persbericht. Zijn we nu koploper in Europa? Dat lijkt toch niet zo te zijn inzake e-commerce, maar anderzijds zijn er ook vrij bemoedigende signalen. BeCommerce, de Belgische vereniging van onlinehandelaars, heeft op 22 januari een ander persbericht uitgegeven. Daarin stelt men dat men de verwachtingen overstijgt. Er was een stijging met 18 % in 2013 tegenover het voorgaande jaar. Dat is natuurlijk een positief bericht. Er was zelfs een stijging met 21 % in de kerstvakantie. BeCommerce zegt dat er bovendien heel wat Belgische e-commerce distributiecentra zijn ontstaan, die sterk aan het opkomen zijn op de markt. De groeiperspectieven en het enthousiasme van de Belgische maar ook de buitenlandse klanten van e-commerce zijn belangrijke motoren voor jobcreatie in België. Dat zegt de voorzitter van BeCommerce, mevrouw Ceysens.

Als we dan kijken naar het omzetcijfer, dan zitten we op gelijk niveau met onze buurlanden. In België zit ongeveer 14 % van de ondernemingen in e-commerce. In Duitsland is dat 17 % of 3 % meer. Voor Frankrijk is het 14 %, gelijk dus. Voor Nederland gaat het om 13 %, 1 % minder. De cijfers zijn dus zeer gelijklopend. Ik hoor steeds berichten dat alle e-commerce in Nederland zit maar de omzet is niet erg verschillend. In de huisvestingssector hebben we bijvoorbeeld 32 % via e-commerce. Dat is immens, vind ik. Het percentage e-commerce voor de bouwsector is 2 %, ten opzichte van 32 % voor de huisvestingssector. Dat is de eerste plaats onder de 27 lidstaten.

Ik geef de twee e-commerce indicatoren met betrekking tot de vraag of Belgische webshops een groeimarge hebben. Zo kopen steeds meer Belgen online. In 2013 steeg het percentage van 43 % naar 48 %; 78 % van

de Belgen die online aankopen, doen dat bij Belgische verkopers. We hebben hier dus een beetje eten en drinken. Ik heb begrepen dat we hierin geen voorlopers waren, maar de cijfers zijn toch niet negatief.

We beseffen dat de loonkosten een negatieve rol spelen, maar anderzijds geldt er een lagere btw-voet dan bijvoorbeeld in de Scandinavische landen, die op dat vlak vooruitlopen.

Een betaalplatform is volgens mij geen slechte zaak.

Op de vergadering met Comeos heb ik de organisatie gevraagd een initiatief te nemen om zo veel mogelijk van haar leden daartoe aan te zetten. Er zijn natuurlijk allerhande oorzaken. In de eerste plaats moeten ondernemingen zich daarop richten. Heel veel winkels, ook grotere, hebben dat namelijk nog niet. De ondernemingen moeten dus worden aangespoord om op die kar te springen. Ik ben er vast van overtuigd dat e-commerce immens vlug vooruit zal gaan.

Omwille van de internetveiligheid hebben wij een project omtrent massafraude bij Optifed ingediend, omdat we met de aanpak van grootschalige fraude de meeste gevallen indijken. Dat werd op 13 december 2013 goedgekeurd. De financiering gebeurt uit de interdepartementale enveloppe. Met het toegekende budget zullen we de cyberstructuur van het elektronisch platform voor de behandeling van de fraudesignalering uitbouwen, rekening houdend met de verschillende specificiteiten van de deelnemende toezichtautoriteiten. Dat betekent dat we toch wat meer mogelijkheden krijgen.

De algemene directie Telecommunicatie en Informatiemaatschappij zal in 2014 een project starten voor de uitvoering van een bewustmakingscampagne om het vertrouwen van de Belgische consument in e-commerce te versterken.

12.03 Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): U hebt veel cijfergegevens aangehaald, wat het niet gemakkelijk maakt om alles te onthouden. Ik zal dan ook nog eens moeten terugkomen op de vraag.

Ik wil wel al een kleine nuance aanbrengen. Ik weet dat men met statistieken en cijfers alles kan bewijzen. Ik wil mij zeker niet vergrijpen aan cijferfetisjisme, maar ik heb er toch mijn vragen bij als u onze btw-tarieven vergelijkt met die van de Scandinavische landen. In de Scandinavische landen bestaat er een zeer lage socialezekerheidsbijdrage en een zeer hoge btw. Dat is een bewuste fiscale politiek. Op dat vlak is het dan ook appels met peren vergelijken.

Voorts wil ik ook mijn cijfers niet verabsoluteren. Ik zal mijn cijfers moeten vergelijken met de cijfers die u hebt aangehaald. Het is wel interessant om te vernemen dat u wel inzet op een betere afhandeling van onlinefraude. Ik meen dat dat een van de belangrijke elementen is om iets meer rechtszekerheid te creëren. Bovendien kan ik de oproep aan Comeos om zelf ook de handen uit de mouwen te steken, zeker appreciëren.

Ik had u ook willen vragen of ik de schriftelijke neerslag van uw antwoord zou kunnen krijgen, zodat ik de cijfergegevens nog eens kan nalezen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

13 Vraag van de heer Peter Dedecker aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de Belgische digitale blokkade voor online torrentsites" (nr. 22064)

13 Question de M. Peter Dedecker au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le blocage par la Belgique de sites torrent en ligne" (n° 22064)

13.01 Peter Dedecker (N-VA): Mijnheer de minister, zoals u weet, wordt in België een aantal websites geblokkeerd. Dat zijn zowel websites van illegale kansspelen, maar ook websites waarop illegale *content* staat of waarop naar illegale *content* wordt verwezen, zoals Pirate Bay.

In Nederland had men ook een dergelijke vorm van blokkade, maar op 28 januari werd door het Gerechtshof te Den Haag een arrest geveld Ziggo vs. auteursvereniging BREIN.

De rechter wil de verplichting voor de provider om een *ban* te installeren op de online torrentsite Pirate Bay opheffen. De rechter vond dat die *ban* niet proportioneel of evenredig kon worden geacht in verhouding tot de aantasting van het vrije ondernemerschap.

Volgens de empirische gegevens waarop de rechter zich steunde, werd geenszins een vermindering van de inbreuken waargenomen na het installeren van de digitale blokkade. De gebruikers hanteerden blijkbaar een andere weg om dezelfde auteursrechtelijk beschermde werken te verkrijgen.

Belangrijk is ook dat de rechtsgrond voor de verordening volgens de rechter niet kan steunen op artikel 3 van de auteursrechtenrichtlijn, met name de mededeling aan het publiek.

In België zijn het inderdaad niet de operatoren die moeten controleren en melden welke domeinnamen naar Pirate Bay doorverwijzen, de FCCU en RCCU doen dat. Zij stellen de providers op de hoogte en vragen vervolgens de blokkering aan.

Mijnheer de minister, ik heb de volgende vragen. Ten eerste, als u dat Nederlands arrest bekijkt, hoe ziet u de relatie met de Belgische situatie? Acht u die in België nog houdbaar, als men in Nederland zegt dat dit niet effectief is? Vindt u dit in België dan wel nog effectief en evenredig, of komt die regeling ook in België op de helling te staan?

Ten tweede, het arrest van het Hof van Cassatie van 20 november 2013 stelt een proactieve verplichting in voor operatoren die actief zijn op de Belgische markt om domeinnamen die leiden naar Pirate Bay te blokkeren. Is dit arrest in de praktijk afdwingbaar gebleken?

Ik stel namelijk vast dat er wel degelijk alternatieve toegangswegen zijn, bijvoorbeeld via de Zweedse website van Pirate Bay. Voor alle duidelijkheid, ik heb dat niet zelf gecontroleerd. Mijn medewerker heeft dat gedaan, mocht u daarbij vragen stellen.

Ten derde, het Gerechtshof in Den Haag verwijst in haar arrest van 28 januari 2014 enkele keren naar de bestaande auteursrechtenrichtlijn. Op 4 februari 2014 heeft het Europees Parlement een nieuwe richtlijn goedgekeurd die enkele aspecten van het auteursrecht aanpast aan de technologische onlinevernieuwingen. Wij krijgen twee jaar om ze om te zetten.

Ten vierde, zijn de nieuwe bindende Europese regels opgenomen in uw wetboek "Intellectuele Eigendom"? Het komt volgende week ter sprake. In de richtlijnen wordt in een maximale termijn van negen maanden voorzien voor de collectieve beheersvennootschappen om de opbrengsten uit de verkopen effectief door te storten naar de bankrekening van de artiesten.

Het is een uitgebreide vraag. Ik verwacht opnieuw een uitgebreid antwoord.

13.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw de voorzitter, het is eigenlijk vrij eenvoudig, in die zin dat het arrest van het hof in Utrecht toch wel aanleiding geeft tot enige discussie en een beetje ingaat tegen de recente tendens van Franse, Britse en Belgische rechters, die net het omgekeerde zeggen, zoals ook het Hof van Cassatie gezegd heeft. Voor zover ons bekend, wordt het arrest van het hof in Utrecht op dit moment bij de Hoge Raad, hun hof van cassatie, bediscussieerd, want er is een beroep bij het hof van cassatie.

Los daarvan, het belangrijkste is uiteraard hetgeen wij mogen verwachten van de zaak UPC Telekabel Wien voor het Europees Hof van Justitie, dat dan wel voor iedereen dwingend wordt. Advocaat-generaal Villalón zegt dat een specifieke blokkeringsmaatregel betreffende een concrete website, opgelegd aan een internetprovider "in beginsel niet onevenredig is louter vanwege het feit dat hij aanzienlijke kosten met zich brengt maar zonder bijzondere technische kennis gemakkelijk kan worden omzeild". Eigenlijk zegt hij: het is niet omdat het omzeilbaar is dat het niet-proportioneel is. Dat is een discussie zoals een andere.

De mogelijkheid om een blokkeringsmaatregel technisch te omzeilen is op zich dus geen aanleiding om te zeggen dat het onevenredig is, enerzijds omdat het niet mogelijk is vooruit te lopen op de intenties en de technische capaciteiten van de gebruikers en, anderzijds, omdat deze maatregel de toegankelijkheid tot de ongeoorloofde inhoud bemoeilijkt. Zo stelt advocaat-generaal Villalón. De effectiviteit van de betrokken maatregel moet door een nationale rechter wel worden bekeken. Hij moet in elk concreet geval een juist evenwicht tussen de grondrechten van de betrokkenen verzekeren.

Dat laat ons nog heel veel ruimte. De FOD Economie is er in elk geval van overtuigd dat dit een uitzonderlijke maatregel is en dat wij de inbreuken op het auteursrecht op het internet ook een heel belangrijke plaats moeten geven.

De Regional Computer Crime Unit van Mechelen en de Federal Computer Crime Unit hebben inderdaad via het arrest de opdracht gekregen de domeinnamen van Pirate Bay te blokkeren, maar dit concreet geval is ons niet bekend. Dat behoort tot de politionele sfeer, waar ik niet veel meer over kan zeggen.

De auteursrechten worden flink aangepast door de Europese richtlijn, die wel al door het Europees Parlement is goedgekeurd maar nog niet door de Raad. Misschien is dat ondertussen gebeurd, maar ik meen van niet. Ik zal dat zeker nog eens nakijken.

Er rijst evenwel een probleem. Wij hebben twee jaar om de richtlijn om te zetten. Wat is dan het probleem? In artikel 13 van de richtlijn staat: "9 maanden om het te verdelen onder de houders van de rechten". Omdat daarover veel discussie is, zegt men echter: "te lopen vanaf het einde van het boekjaar waarin de inkomsten uit de rechten worden geïnd." Dus niet vanaf de inning, wel vanaf het einde van het boekjaar. Theoretisch kan het dus 20 of zelfs bijna 21 maanden duren.

Bovendien zijn zij dat niet verplicht wanneer objectieve redenen inzake de gebruikersverslagen, de identificatie van de rechten en dergelijke meer, dat verhinderen. Men moet dus opletten, dit is niet zo evident.

In ons wetsvoorstel staat: "24 maanden na de inning van de rechten." Wij hebben een keuze gemaakt die strakker is, en waarvan wij denken dat zij conform de richtlijn is, ook al is zij anders. De richtlijn is immers vaag. Als wij ze overnemen zoals zij is, hebben wij geen houvast. Daarom zeggen wij: 24 maanden na de inning. In sommige gevallen zorgt dat misschien voor een langere termijn dan de kortst mogelijke termijn uit de richtlijn, maar in andere gevallen is ons systeem duidelijker. Wij menen ook dat het conform de richtlijn is.

Wij moeten de richtlijn in elk geval op een of andere manier interpreteren om tot een werkbaar geheel te komen. Zeggen "9 maanden, behalve als dat niet kan", lijkt mij geen fantastische wet. Wij hebben het iets duidelijker omschreven en hebben gekozen voor "24 maanden na de inning".

Wij menen daarmee conform te zijn met de richtlijn, die ook in andere landen voor heel wat problemen zorgt bij de exacte omzetting. Op dit moment is er namelijk een ander systeem.

13.03 **Peter Dedecker** (N-VA): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb ook liever duidelijke dan vage wetgeving. Het voorstel van Europese richtlijn, zoals u het daarnet hebt voorgelezen, laat inderdaad een zekere vaagheid toe, maar ik denk niet dat veel artiesten het zullen appreciëren dat zij pas 24 maanden na de inning betaald zullen worden. Dat is een behoorlijk lange termijn, zeker voor artiesten.

Wat het eerste deel van uw antwoord betreft, met betrekking tot de effectiviteit, ga ik er uiteraard mee akkoord dat inbreuken moeten worden aangepakt, en nog geen klein beetje. Artiesten zijn ook ondernemers. U weet dat wij hun een warm hart toedragen. Het kan niet dat er misbruik wordt gemaakt van het werk van die mensen. Het is evenwel, zoals u zegt, een zeer uitzonderlijke maatregel. Ik ben zeer gevoelig voor die zaken, want wat is de volgende stap? Voor men het weet, belandt men, stap na stap, in Noord-Koreaanse of Chinese toestanden. Die zijn misschien nog erg veraf, maar elke stap die men in die richting zet, is fout, zeker als men ziet dat het heel makkelijk omzeilbaar is. Ik stel dus zeker vragen bij de effectiviteit en de noodzaak van die maatregel. Wij kunnen zeker leren uit de evaluatie in Nederland.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 16.21 uur.
La réunion publique de commission est levée à 16.21 heures.*